

hvor man kan uddanne ledige til job i de brancher, hvor der er eller vil blive mangel på arbejdskraft. Jeg vil ikke sige, at uddannelse i alle tilfælde er det rigtige, vi kan gøre for den ledige, for det rigtigste er at uddanne på områder, hvor der også er et job bagefter.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Ja, men i og med at arbejdsløsheden er så høj, som den er, og i og med at mange kan se frem til meget længere arbejdsløshedsperioder, virker det for mig uforståeligt, at man ikke fra regeringens side kan se en pointe i, at man i stedet for alene at satse på løntilskudjob eller kommunale særordninger i langt højere grad burde satse på at få de uddannede ufaglærte opkvalificeret. SiD har peget på det og har bl.a. sagt, at de ser et meget stort behov for, at der satses på uddannelse, efteruddannelse og opkvalificering over en bred kam blandt de ufaglærte, i stedet for man at vælge de bittesmå nødløsninger.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, at der er nogle kendsgerninger, der er gået Enhedslistens ordfører forbi.

75 pct. af de penge, vi bruger i arbejdsformidlingen, går til uddannelse – jeg gentager: 75 pct. af pengene går til uddannelse. Derfor kan man ikke sige, at vi ikke benytter os af uddannelse som en af vores aktiviteter. Det er noget ret afgørende, men vi skal hele tiden holde os den lediges jobmuligheder for øje, og det nytter altså ikke, at vi uddanner folk på områder, hvor der ikke er eller ikke bliver beskæftigelse. Derfor vil jeg fastholde, at den største tjeneste, vi kan gøre de ledige, er, at når der er brug for omskoling, efteruddannelse og opkvalificering, sker det til job og ikke til arbejdsløshed.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-

tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af lovforslag nr. L 199: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, integrationsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Tilsyn med kommunale rådighedsvurderinger, tilsyn med kommunernes visitation, aktiveringsfri periode, nedsættelse af befordringsgodtgørelse, refusion m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 24/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Ideen med dette lovforslag er at sikre, at alle ledige får en god og borgervenlig håndsrækning af kommunerne ved ledighed. Lovforslaget er først og fremmest rettet mod det offentlige selv, lovforslaget er en slags tjekliste for god offentlig jobservice.

Det første punkt, hvor der sættes ind, er rådighedskontrollen; det er rådighedskontrollen af kommunens indsats over for den ledige kontanthjælpsmodtager, det drejer sig om. Hvis den ledige af den ene eller anden grund ikke er mødt til en samtale hos AF eller til uddannelse eller til job, er det jo vigtigt, at der er kontakt mellem kommunen og den ledige om problemet. De kommuner, der bare lader stå til, vil med denne lov få en vurdering af deres indsats: Hvordan kan de forbedre indsatsen? Hvis de smøler meget med opfølgningen over for borgerne, kan de risikere, at de mister et statsligt tilskud, for det er klart, at staten ikke kan udbetale penge for et arbejde, der ikke bliver udført.

For det andet sætter lovforslaget ind med kontrol og hjælp til en bedre vurdering af de ledige kontanthjælpsmodtagere. Denne vurdering eller visitation skal ske i samarbejde med borgeren, og det, der kontrolleres, er først og fremmest kommunernes evne til at foretage den rig-

tige vurdering. Der findes efterhånden et meget stort erfaringsgrundlag fra den slags vurderinger rundtomkring i landet, og det er det bedste fra dette erfaringsgrundlag, som danner baggrund for den model, der bliver udarbejdet, og som kommunerne kan følge.

En del af baggrunden for lovforslaget er, at der er meget stor forskel på kommunernes beskæftigelsesindsats. Der er nogle, der gør det rigtig godt, men der er også kommuner, der ikke har prioriteret denne opgave særlig højt. Forslaget vil sikre højere kvalitet af indsatsen over for ledige kontanthjælpsmodtagere. Tjeklisterne, som bliver et resultat af lovforslagets udmøntning, vil hæve niveauet blandt kommunerne, og vi vil få en chance for at samle op på de svageste af de ledige, som kræver en tæt kontakt i hverdagen.

Endelig skal jeg nævne, at den samlede rådighedskontrol, der indføres på kontanthjælpsområdet, også indføres på integrationsområdet, således at kommunerne øger indsatsen over for vore indvandrere. Vi skal kræve noget mere af dem, men det kræver først og fremmest, at vi kræver noget mere af os selv som kommuner og som offentligt system.

Der er selvfølgelig kommuner, der kan føle dette her som et indgreb i det kommunale selvstyre. Her er det nok vigtigt at understrege, at de dygtigste kommuner fortsat kan løbe foran og sætte nye og højere standarder for beskæftigelsesindsatsen. Der er ikke nogen, der skal opfatte loven som et maksimum, den skal opfattes som et minimum.

Venstre kan ikke tilstrækkelig kraftigt understrege betydningen af, at kommunerne tager denne opgave til sig som en af de vigtigste kerneopgaver i de kommende år og prioriterer al prestige og energi i at bruge planen »Flere i arbejde« målrettet til at åbne en masse nye døre for de borgere, som traditionelt er de sidste, der kommer i beskæftigelse.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Venstres ordfører, hr. Flemming Oppfeldt, bragte selv på banen, at lovforslaget kan stride imod princippet i det kommunale selvstyre om, at kommunerne i udstrakt grad selv forvalter tingene. Her kommer regeringen med et tilsyn, og jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, hvordan man egentlig har tænkt sig det skal ske. Er det bare en kontrol, eller skal det følges op af vejled-

ning og påvisning af gode eksempler? Hvad skal der til, for at kommunerne retter ind, sådan som man gerne vil have det? Er det med stokkemetoder, hvis de ikke gør det, eller hvordan og hvorledes ser det ud?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det mener jeg faktisk jeg nævnte i mit indlæg, men lad mig sige, at vi kan parallelisere det med det tilsyn, der sker med a-kasserne, og som hr. Bjarne Laustsen jo udmærket kender og også har støttet. Det er det samme, vi gør over for kommunerne. Og der sættes selvfølgelig ind med vejledning i, hvordan man bruger en god rådighedskontrol og en god visitation, og der er selvfølgelig også en økonomisk sanktion – det var jeg også inde på – hvis kommunerne sjusker med indsatsen over for borgerne.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg spørger selvfølgelig, fordi jeg bliver nødt til at spørge lidt mere til, hvordan systemet egentlig bliver. Vi har en forsikringsordning, der er statsligt forankret, nemlig i a-kasse-reglerne, hvor den er nærmere beskrevet, og ministeren har fuldstændig snor i det. Men hvordan ser Venstre på det forhold, at nogle kommuner bruger det kommunale selvstyre til at afgøre, hvordan og hvorledes de synes tingene skal være? Hr. Flemming Oppfeldt har sandsynligvis læst KL's og Københavns og Frederiksberg Kommunes hørings svar og har set, hvad de mener om lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg synes, at lovforslaget er godt, for det fastlæser jo ikke kommunerne i en bestemt arbejdsmetode. Det fastlægger nogle regler for, hvad en kommune som minimum skal gøre, for det kan jo ikke være sådan, at der er nogle kommuner, der siger: Her åbner vi bare bistandskassen og udbetaler, og så interesserer vi os ellers ikke rigtig for det spørgsmål. Det må være sådan, at alle har en forpligtelse til at gøre deres yderste, gøre alt, hvad de kan for at skaffe nogle job til folk og også give folk de bedste forudsætninger for at bestride disse job.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Oppfeldt, og så er det hr. Bjarne Laustsen som ordfører.

Bjarne Laustsen (S):

Med aftalen »Flere i arbejde« har vi medvirket til en harmonisering af reglerne for henholdsvis forsikrede og kontanthjælpsmodtagere, især når det drejer sig om sanktioner og rådighed.

I Socialdemokratiet mener vi dybest set, at hvis folk – i gåseøjne – kun har det problem, og det kan være slemt nok endda, at de er ledige, må reglerne som udgangspunkt være ens, og derfor kan vi godt støtte lovforslaget. Men vi vil meget gerne have, at ministeren samtidig bekræfter her i dag, at lovforslaget fuldt ud lever op til den politiske aftale, vi har indgået, at der er en implementeringsdel i det, og at man har tilstræbt at holde det i overensstemmelse med forligets tone.

Der er elementer i forliget, som ikke er gennemført endnu, bl.a. spørgsmålet om revalidering og revalideringssmuligheder med henblik på at fremlægge en friliste. Jeg har set af ministerens kommentarer, at det kan man ikke gøre endnu, fordi det må afvente Strukturkommissionens resultat og udligningsordningen, så det må vi selv sagt vende tilbage til. Men hvis vi hurtigt kan komme i gang med en opfølgning på den del af aftalen, ville det være meget fint.

Jeg synes også, forslaget kan siges at give fuld opbakning til Socialdemokratiets opfattelse af, at indsatsen for de arbejdsløse skal være statsligt eller nationalt forankret. Ensartetheden, som vi alle sammen er interesserede i, skal sikre, at kommunerne lever op til deres forpligtelser ifølge loven, og som hr. Flemming Oppfeldt var inde på, drejer det sig om minimumsforpligtelser. Der er forskellige måder at fare frem på over for kommunerne, men jeg tror, det er meget vigtigt, at der foregår et fornuftigt samarbejde med kommunerne på dette område.

Kl. 15.10

Det statslige tilsyn bliver yderligere suppleret, både med hensyn til ledigheds- og rådighedstilsyn og i spørgsmålet om visitation. Vi er helt enige i, at det er nogle meget væsentlige punkter, hvis vi skal have kategoriseret kontanthjælpsmodtagere, altså om de er arbejdsmarkedspare eller ej. Det er vigtigt, at det foregår på en og samme måde ude i kommunerne, og når det er klarlagt, kan vi begynde at arbejde på at få dem bragt tilbage til arbejdsmarkedet.

Lovforslaget indeholder også en række punkter om frigørelsesattester, harmonisering af sanktionsreglerne – som vi allerede har været lidt inde på – nogle myndighedsbestemmelser,

ophør af hjælp, en aktiveringsfri periode for revalidender, befordringsgodtgørelse osv. Det har jeg været inde på, men det, jeg er mest interesseret i, er, om ministeren kan sige, at det er sket i forbindelse med udmøntningen af »Flere i arbejde«. Jeg synes, der kan være god grund til, at vi kigger lidt på det i forbindelse med udvalgsarbejdet, for nogle af aktørerne på arbejdsmarkedet har ønsket, at vi skulle gå en tand videre med det arbejde. Jeg håber, ministeren er indforstået med i samspil med udvalget at sikre, at der sker en opfølgning, og at lovforslaget kommer til at virke efter hensigten.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er vist ikke nogen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Laustsen, og så er det hr. Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

L 199 er en udmøntning af forliget »Flere i arbejde«. Det er aftalt i forhandlingerne, at der skal etableres tilsyn med de kommunale rådighedsvurderinger af kontant- og startthjælpsmodtagere, der kun har ledighed som problem, og samtidig skal der gennem integrationsloven etableres et tilsvarende rådighedstilsyn med modtagere af integrationsydelse. Desuden gives der bemyndigelse til beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler for tilsyn med, hvilke aktiviteter eller tilbud kommunerne tilbyder i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen.

Alle disse tiltag skal medvirke til at forbedre kommunernes indsats for de ledige, hvilket er meget positivt, og derfor støtter Dansk Folkeparti disse tiltag.

Det skal også siges, at det tilsyn, der skal ske i kommunerne, gerne skulle medvirke til, at de ledige kontanthjælpsmodtagere, der kun har ledighed som problem, får en anden opfattelse af, hvad der bliver gjort for dem, og får en fornemmelse af, at vi virkelig ønsker, at der skal ske noget med dem. I dag er det sådan, at mange af dem egentlig bliver glemt ude i kommunerne, fordi kommunerne ikke gør det for dem, som de skal, men når vi opretter dette tilsyn, forventer vi også, at der kommer til at ske noget mere.

Dansk Folkeparti støtter forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Bøgsted. Fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Lars Barfoed, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Dette lovforslag er vigtigt og en tiltrængt opfølgning på arbejdsmarkedsforliget »Flere i arbejde«. I forliget og i forbindelse med den efterfølgende lovgivning var der enighed om på længere sigt at etablere et statsligt tilsyn med kommunernes rådighedsvurderinger. Det har der været arbejdet på siden, og lovforslaget, som vi nu behandler, er et resultat af dette arbejde.

Lovforslaget er vigtigt, fordi det har stor betydning, at kommunerne administrerer rådighedsreglerne efter gældende forskrifter, og at reglerne håndteres på nogenlunde samme måde fra kommune til kommune. Lovforslaget er også tiltrængt, fordi senere undersøgelser bl.a. har vist, at der er store forskelle kommunerne imellem, når det gælder forvaltningen af arbejdsmarkedspolitikken. Derfor ser Det Konservative Folkeparti meget positivt på forslaget, der bl.a. betyder, at staten får mulighed for at foretage stikprøver og dermed kontrollere de enkelte sager, samtidig med at sagerne kan indbringes for en central kontrol, og der kan foretages tilsynsbesøg i de enkelte kommuner. På basis af allerede gældende hjemmel betyder det naturligvis, at udgifter til kontanthjælp, som er udbetalt i strid med reglerne, ikke kan refunderes.

Bemyndigelsesbestemmelsen i lovforslaget betyder, at på længere sigt kan det statslige tilsyn udvides til også at gælde licitation. Det vil ske, efter at man har færdiggjort arbejdet med udviklingen af en model, der giver kommunerne et effektivt arbejdsredskab i licitationsprocessen. I tilknytning til denne kontrol med, at licitationen sker efter samme retningslinjer i hele landet, skal der samtidig kunne iværksættes økonomiske sanktioner over for kommuner, der fejlagtigt udbetaler start- eller kontanthjælp, idet refusionen til kommunerne stoppes, indtil fejlen er rettet.

Kl. 15.15

Sammenfattende finder Det Konservative Folkeparti, at lovforslaget giver mulighed for en nødvendig opstramning af forvaltningen af arbejdsmarkedspolitikken i kommunerne. Målsætningen med denne strammere tilsynsfunktion vil være dels at sikre, at forvaltningen sker efter reglerne, dels at der bliver tale om en nogenlunde ensartet forvaltning af reglerne i hele landet. Endvidere betyder de indbyggede sankti-

onsmuligheder også et øget incitament for kommunerne til at optimere deres forvaltning.

Det Konservative Folkeparti kan på den baggrund støtte lovforslaget.

Pernille Falcon (EL):

Vi har at gøre med et lovforslag, som primært har til formål at stramme op på tilsynet med kommunernes rådighedsvurdering af kontanthjælpsmodtagere, starthjælpsmodtagere og modtagere af introduktionsydelse.

Det ville være en lemfældig omgang med sandheden, hvis jeg påstod, at kommunernes administration af aktiveringspolitikken har været uproblematisk og til stor gavn for de arbejdsløse. Det er jo et faktum, at kontanthjælpsmodtagere m.fl. som oftest bliver hensat til udsigtsløse aktiveringsprojekter uden de store fremtidsmuligheder. Det fremgår bl.a. af, at der kun bruges småpenge på reelle uddannelses tilbud til kontanthjælpsmodtagerne.

Nok så vigtigt er de mange eksempler på, at kontanthjælpsmodtagere misbruges som billig arbejdskraft i kommunale produktionshuse, og de lige så mange eksempler på, at kommunerne har endog meget svært ved at overholde lovgivningen, f.eks. lovgivningen om ansættelsesbeviser. Dermed er også sagt, at kommunernes beskæftigelsespolitik som hovedregel er under al kritik, og det bliver selvfølgelig ikke bedre af det økonomiske pres, der ligger på kommunerne, bl.a. på grund af de stramme økonomiske rammer, som regeringen har pålagt dem.

Nu er det imidlertid sådan, at det forslag, vi behandler i dag, ikke handler om at gøre op med netop de problemstillinger i den kommunale beskæftigelsespolitik. Man kan faktisk sige tværtimod, for forslagens konsekvens vil være et endnu større pres på kommunerne for at aktivere folk, uden at der bliver plads til at tage hensyn til de problemer, den enkelte arbejdsløse har.

Udgangspunktet for regeringen har været, at der er stor forskel mellem kommunerne, når det handler om, hvem og hvor mange de tilmelder AF som arbejdsmarkedsparate, samtidig med at der er stor forskel på omfanget af aktivering. I forlængelse af det synes det, som om regeringens holdning er, at så megen aktivering som muligt er godt, uanset kvaliteten af aktiveringen. Et godt eksempel på det er de to kommuner, ministeren har fremhævet som gode. Det er Egtved og Fredericia, to kommuner, som bl.a. er kendt for, at de har ladet kontanthjælpsmodtagere pakke og montere Bodumkander som regu-

lære løntrykkerjob. Det bliver opfattet som prisværdigt.

Regeringens svar på de problemer, som møder kontanthjælpsmodtagere m.fl., er endnu flere opstramminger. Det afspejles bl.a. i lovforslagets bestemmelser om hårdere sanktioner over for de kontanthjælpsmodtagere, der ikke får lagt deres cv rettidigt på nettet. Det vil nu betyde en fuldstændig fratagelse af kontanthjælpen, indtil den formastelige retter sig ind efter systemets krav. Der er mange, som ikke er så gode til at læse og skrive, og som derfor får problemer i den forbindelse, men det har man ikke rigtig haft lyst til at tage højde for.

For at det ikke skal misforstås: Det er Enhedslistens klare holdning, at samfundet skal yde en indsats for at forbedre arbejdsløses muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet, for det er faktisk spild af god arbejdskraft, at så mange holdes udenfor. Men vejen tilbage til arbejdsmarkedet bliver kun længere og mere besværlig af det system, hvor aktivering synes at være et mål i sig selv, og hvor stadig flere ordinære job erstattes af aktivering.

Lovforslaget giver et svar på problemerne i den kommunale beskæftigelsesindsats, men svaret er mere statslig kontrol og for 6 mio. kr. mere bureaukrati. Det synes Enhedslisten ikke er en kvalitet, og det kan Enhedslisten ikke støtte.

Jeg skal i øvrigt sige fra SF, som ikke havde mulighed for at deltage i behandlingen, at de heller ikke kan støtte forslaget.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Da det handler om at få flere i arbejde, og da Kristendemokraterne er med i den politiske aftale »Flere i arbejde« fra 2002, er vi selvfølgelig positive over for forslaget om endnu en udmøntning af aftalen og ydermere en justering af aftalens udmøntning.

Kl. 15.20

Vi finder det overordentlig positivt med et statsligt tilsyn med de kommunale rådighedsvurderinger af kontant- og starthjælpsmodtagere, der alene har ledighed som problem. Ligeledes er det positivt, at der efter forslaget kan fastsættes regler for tilsyn med visitation om fratagelse af den statslige refusion ved mangelfuld opfølgning på visitationen i kommunerne.

Vi synes, det er vigtigt, at vi sikrer borgernes rettigheder, og det mener vi faktisk at dette forslag langt hen ad vejen tager hensyn til. Derudover synes vi, det er vigtigt, at vi får en mere

ensartet behandling af de arbejdsløse, og derfor støtter vi som sagt forslaget.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil takke for den positive modtagelse af lovforslaget.

Med lovforslaget kommer nogle af de sidste elementer i aftalen om »Flere i arbejde« på plads, bl.a. et statsligt tilsyn med kommunernes vurdering af kontanthjælpsmodtageres rådighed på linje med det tilsyn, der gælder for a-kasernes vurdering af de forsikredes rådighed.

Samspillet mellem forskellige ydelser kan betyde, at nogle bliver låst fast i passiv forsørgelse i stedet for at komme tilbage til et aktivt arbejdsliv. Derfor er det helt afgørende, at der er sikkerhed for, at de mennesker, der kun har ledighed som problem, reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet. Aktiv rådighed til tilbud om beskæftigelse og aktivering er en nødvendig betingelse for at kunne modtage offentlige forsørgelsesydelser.

Samtidig er det også helt afgørende, at vi kan være sikre på, at der i kommunerne sker en ensartet vurdering og opfølgning på, hvilke tilbud en ledig skal have, og derfor indeholder lovforslaget også hjemmel til at fastsætte regler om tilsyn med visitationen. Visitationstilsynet skal supplere de initiativer, der allerede er sat i gang som opfølgning på aftalen om »Flere i arbejde«, og som betyder, at vi tilrettelægger beskæftigelsespolitikken med udgangspunkt i den enkelte, og at vi foretager vurderinger og sagsbehandling ud fra fælles rammer og principper, hele tiden med klart fokus på at få de ledige i job hurtigst muligt. Vi skal gøre alt for at synliggøre ledig arbejdskraft, og det gør vi bedst ved at bygge indsatsen på entydighed og videndeling gennem hele kontaktføløbet.

Med tilsynet og de nye visitationsredskaber og metoder, som vi har udviklet i tæt samarbejde med en række kommuner og AF, og som introduceres senere på året i hele landet, skal vi sikre, at ressourcerne anvendes over for netop de ledige, som har et reelt behov for vores aktive støtte. De, der selv kan finde et job hurtigt, skal vi bruge de færrest mulige ressourcer på, også for at modvirke, at de fastholdes i offentlig forsørgelse.

Hr. Bjarne Laustsen kommenterede sammenhængen med den strukturreform, der er på vej, men burde vi ikke afvente en nærmere afklaring af strukturdiskussionen? Jeg ser ingen modsæt-

ning mellem fremsættelsen af dette lovforslag og de kommende drøftelser om en strukturreform. Dels er det statslige tilsyn en del af aftalen om »Flere i arbejde«, dels er der i realiteten kun tale om at sikre, at kommunerne administrerer i overensstemmelse med reglerne. Det er et selvfølgelig krav at stille til kommunerne, uanset opgaveprofil og størrelse. Der er allerede i dag kommuner, hvor administrationen er i orden, og formålet med lovforslaget er at sikre, at også de kommuner, der har sværere ved det, får styr på deres administration.

Der er blevet stillet en række mere teknisk betonedede spørgsmål, og dem håber og forventer jeg at vi kan afklare under udvalgsbehandlingen. Jeg ser frem til en fortsat velvillig behandling af forslaget i udvalget og i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er ikke, fordi jeg har så mange flere kommentarer, men jeg tror, ministeren misforstod undertegnede.

Jeg har ikke sagt, at lovforslaget skulle afvente Strukturkommissionens rapport. Jeg gjorde opmærksom på, at i høringssvarene er der en passus – som vi alle sammen godt er klar over, og som ministeren også har svaret på; jeg tror, det var i forbindelse med vedtagelsen af L 193 sidste sommer – om, at udmøntningen med hensyn til revalidender og frilisten mangler at blive opfyldt.

Kl. 15.25

I en kommentar til høringssvarene siger ministeren, at det skal afvente Strukturkommissionen og den nye udligningsreform. Det er altså ministeren selv, der har bragt på bane, at vi skal vente, og derfor har jeg efterlyst, at for at vi kan få aftalen til at fungere i sin helhed, bl.a. med hensyn til revalidenderne, ville det være smart, at vi hurtigst muligt kom i gang med det. Det var min kommentar.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har taget bemærkningerne til efterretning.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 221: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Gennemførelse af arbejdsmiljøreformen »Et godt arbejdsmiljø for medarbejdere og virksomheder« m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 31/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne for det første sige, at Venstre naturligvis kan støtte dette glimrende forslag om at forbedre arbejdsmiljøet i Danmark. Det er det mest positive, konstruktive og fremadrettede forslag, vi har set de sidste 10 år her i huset.

For alvor gøres der nu op med, at vi alle sammen skal gøre en lille smule, og at vi bare skal skrive nogle skemaer, for så går det nok. Det nye lovforslag koncentrerer sig om, at der skal gøres en særlig indsats for, at det er de virksomheder, der virkelig har store problemer på arbejdsmiljøområdet og ikke gør noget ved dem, vi skal komme efter, og at det er dem, der for alvor skal til at gøre noget. Derfor synes Venstre, det er et glimrende forslag, som giver mulighed for, at virksomhederne og lønmodtagerne kan koncentrere sig om det praktiske arbejde med at forbedre arbejdsmiljøet i stedet for om papirbureaukrati og den slags.

Forslaget indeholder for det første en screening af alle danske virksomheder. Det er noget helt nyt i Danmark, det har vi aldrig haft før. Alle danske virksomheder vil gennem de næste 7 år blive gennemgået af Arbejdstilsynet for at konstatere, om tingene ser fornuftige ud, og om arbejdsmiljøreglerne generelt set bliver over-